

Balgtreds her var fremkommen med en Dom, der ikke stod i nogen naturlig og nødvendig Forbindelse med den paatalte Udtalelse i Bladet, og jeg søiede kun til, at han tillige havde tilfødt denne Dom Ord, som man helst burde være fri for i denne Sal.

Ordføreren (Hørup): Denne Forhandling er et nyt, jeg vil ikke sige noget glædeligt Bevis paa, hvilken Interesse man her i Landet har for juridiske og navnlig statsretlige Udviklinger og Forklaringer. Forvrigt kan jeg godt forstaa, at Forhandlingerne for en væsentlig Del have dreiet sig om disse Fortolkninger i Stedet for om selve Sagen; jeg indrømmer, at Sagen er i og for sig ikke appetitlig at komme ind paa. En Ting ønsker jeg strax paa Forhaand at sige, nemlig, at jeg giver det ærede Medlem fra Stege (Bojzen) Ret i den Betragtning, han fremtatte, at naar denne Sag er afgjort her i Thinget, saa er den afgjort, saa er den endelig afgjort, og det vilde være en fuldstændig Mistkjendelse af dette Things Stilling til slige Spørgsmaal, om det Medlem, angaaende hvis Sagsøgelse der havde været Tale, naar der var negtet Samtykke dertil, saa for at eludere Thingets Beslutning vilde gjentage Ytringerne paa en saadan Maade, at de kunde blive Gjenstand for Proces. Det tror jeg vilde være en fuldstændig uberettiget Underkjendelse af dette Things Afgjørelse paa et Omraade, hvor vi utvivlsomt ere kompetente. Det forekommer mig endog, at det vilde være et Spørgsmaal, om Domstolene i et saadant Tilfælde vilde være berettigede til at tage Sagen under Paadømmelse. Naar Spørgsmaalet kom til at foreligge, som det jo meget let kunde, og som det ogsaa er forudsat, at det vilde komme til, at foreligge, saaledes, at det var utvivlsomt og klart, at de paagjældende Udtalelser alene vare fremsatte for at omgaa Things Beslutning, tror jeg, at Domstolene ifølge den samme Regel, efter hvilken de ikke kunne paakjende saadanne Ytringer uden Things Samtykke, ogsaa maatte negte at paakjende dem, efter at Thinget havde vægret sig ved at give sit Samtykke, uagtet altsaa vedkommende Rigsdagssmand ad denne Vej havde søgt at omgaa Things Beslutning. Hvis det var saaledes, som det ærede Medlem for Bræste Amts 6te Balgtreds forklarede os fra adskillige andre Forsatninger, at der ingen Undtagelse var i Grundlovens § 57, vilde denne Sag være meget simpel, saa vilde vi være fri for alle disse Underføgelser og Diskussioner, men saaledes er Forholdet jo ikke. Vi have en Undtagelse i § 57, og det fører til, at vi, hver Gang en saadan Sag

kommer frem, maa komme ind paa de samme almindelige og specielle Underføgelser, som vi stadig komme ind paa. Hvis det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Balgtreds (C. Hage) havde Ret, hvis det var stet, som han nævnte, at Rytets Forslag var blevet vedtaget i Stedet for, at det blev forkastet, vilde vi have haft en stærk Grændse for disse Tilfælde, hvorved vi ogsaa vilde have sluppet fri for disse Underføgelser i dette Tilfælde, men ingen af Delene er Tilfældet, vi have en Undtagelse, og vi have ingen Grændse. Derfor maa vi bestandig paany tage hvert Tilfælde op til selvstændig Paakjendelse. Det kunne vi ikke blive fri for. Det forekommer mig derfor klart, at disse Sager maa afgjøres efter et Henhyn til hver enkelt foreliggende Sag, det kunne vi ikke blive fri for, saaledes er vor Grundlovs Bestemmelse. Ganske vist kan man have en forskjellig Grundopfattelse af Grundlovens § 57. Nogle kunne mene, at det skal være Regel at indrømme, at disse Sager maa anlægges, og Andre kunne mene, at det kun skal være Undtagelse. Dette Sidste forekommer mig at være det Naturlige. Men selv om man anerkjender, at Grundlovens § 57 kun ganske undtagelsesvis bør benyttes til at indrømme Sagsanlæg mod Medlemmer, saa kan man ikke blive fri for i det enkelte Tilfælde at undersøge, om dette Undtagelsestilfælde er tilstede. Det har været mig kjært at høre i denne Forhandling, som nu har været ført navnlig fra ærede politiske Modstandere, at det, som for mig er Hovedsagen, her ikke er bestridt af et eneste Menneske. Der er intet Medlem, der har stillet sig saaledes, at han har sagt: De Udtalelser, der saaldt fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Balgtreds (Holstein) vare utilbørlige i Forhold til den Sag, han paatalte (Afbrydelse). Ja, man har stridt om Formen, det er noget Andent, men intet Medlem har sagt i denne Sag, „Sjællandspostens“ Sag, at „Sjællandspostens“ Handlemåde har været en saadan, at vi billige den. (Afbrydelse.) Ja det er for mig Hovedsagen. Ingen har stillet sig paa dette Blads Side og benegtet, at den Fremgangsmaade, dette Blad har benyttet overfor et Medlem af det andet Thing, har været en saadan, at den i høj Grad har udæstet til en stærk og alvorlig Røvelse. Det har intet Medlem af dette Thing dristet sig til, og det er mig kjært, at det ikke er stet, det vilde have forekommet mig særdeles beklageligt, om det Modsatte havde været Tilfældet. (Afbrydelse af R. Andersen.) Ja, det er netop det, jeg altsaa skaar fast, at alle de ærede Herrer, der have udtalt sig fra den Side, have med Forskjærlighed fremhævet, at dette